хворих підгрупи порівняння: через 6 місяців – 18 (90,0%) хворих, через 12 місяців - 17 (85,0%) хворих і через 18 місяців – 16 (80,0%) хворих.

Через 12 місяців після проведеного лікування було обстежено 36 (90,0%) хворих основної та 17 (85,0%) хворих підгрупи порівняння. У 29 (80,55%) з 36 пацієнтів основної підгрупи Стан гігієни порожнини рота був задовільним: індекс гігієни OHI-S з 1,59±0,09 до лікування зменшувався у середньому до 0,88±0,06 бала. Зубні відкладення були відмічені у незначній кількості у 5 (13,89%) з 36 пацієнтів.

Через 18 місяців після лікування було обстежено 33 (82,5%) хворих основної та 16 (80,0%) пацієнтів підгрупи порівняння. У 27 (81,82%) з 33 хворих основної та у 11 (68,75%) з 16 обстежених пацієнтів підгрупи порівняння Стан гігієни порожнини рота був задовільним: індекс гігієни з 1,59±0,09 до лікування зменшувався у середньому до 0,85±0,27.
Відмічалася незначна кількість зубних відкладень у 14 (42,42%) з 33 хворих основної та 9 (52,94%) з 17 хворих підгрупи порівняння.

Висновок. Аналіз стану гігієни порожнини рота у віддалені терміни після проведеного комплексного лікування засвідчив виражений сприятливий вплив застосування запропонованої медикаментозної премедикації.

Список використаних джерел

1. Данилевский Н.Ф. Заболевания пародонта./ Н.Ф. Данилевский, А.В. Борисенко. – Киев: Здоров'я, 2000. – 464 с.
2. Мащенко И.С. Заболевания пародонта / И.С. Мащенко. – Днепропетровск: КОЛО, 2003. – 272 с.
3. Пузин М.Н. Клинико-патогенетические особенности изменений нервной ситемы при генерализованном пародонтите / М.Н. Пузин, Г.С. Молчанова, М.А. Дымочка // Российский стоматологический журнал. – 2002. – № 1. – С. 15–17.

ПОРІВНЯЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА ХІРУРГІЧНОГО ШОВНОГО МАТЕРІАЛУ З ПОЛІПРОПІЛЕНУ МОДИФІКОВАНОГОМ ВУГЛЕЦЕВИМИ НАНОТРУБКАМИ ТА НАНОЧАСТИНКАМИ СРІБЛА

БЄЛЯЄВ П.В.[1], ВІЛЬЦАНЮК О.А.[1], РЕЗАНОВА Н.М.[2]

[1] Вінницький національний медичний університет ім.М.І.Пирогова, м. Вінниця, Україна

[2]Київський національний університет технологій та дизайну, м.Київ, Україна

Вступ. Одним з важливих моментів при проведенні оперативних втручань в щелепно-лицевій хірургії залишається з'єднання та пластика тканин. Характер патології в щелепно-лицевій ділянці вимагає проведення оперативних втручань в умовах наявності великої кількості мікроорганізмів, що потребує використання шовних матеріалів з антимікробними властивостями, арсенал яких обмежений. Тому розробка та впровадження в хірургічну практику таких шовних матеріалів залишається актуальною проблемою. Нами розроблено хірургічний шовний матеріал з поліпропілену(ПП) модифікованого вуглецевими нанотрубками (ВНТ) та наночастинками срібла.(Патент України №108552)

Мета дослідження. Провести порівняльну оцінку властивостей розробленого шовного матеріалу та обґрунтувати можливість його використання в щелепно-лицевій хірургії.

Матеріали та методи. При виготовленні хірургічного шовного матеріалу використано оригінальну методику, яка давала можливість вводити ВНТ та наночастинки срібла в розплав ПП на стадії формування нитки. Вивчення властивостей розробленої нитки та проведення

порівняльної оцінки з властивостями хірургічного шовного матеріалу провідних виробників включало вивчення фізико-хімічних, механічних, маніпуляційних і антимікробних властивостей та можливість стерилізації різними методами. Порівняльну оцінку сумісності розробленої нитки з тканинами проведено в експерименті на 70 щурах, в двох серіях дослідів (по 35 тварин в кожній) з дотриманням міжнародних біоетичних норм та законів України про біоетику. В першій серії дослідів проводили імплантацію шовного матеріалу з ПП,а в другій-розробленої нитки. Тварин виводили з досліду через 3,5,7,14,21,30 та 90 діб з послідуючим вивченням морфологічних змін в місці імплантації ниток. В клініці розроблений шовний матеріал був використаний у хворих з флегмонами щелепно-лицевої ділянки для накладання вторинних швів.

Результати дослідження. Проведені дослідження показали,що розроблений шовний матеріал має добрі маніпуляцій ні властивості,високу міцність як у петлі так і в вузлі, низьку гігроскопічність,відсутність капілярності, ви гладеньку поверхню високу еластичність, гладеньку поверхню, добре стерилізується різними методами і не втрачає своїх властивостей після стерилізації. При цьому за своїми характеристиками не поступається, а за механічними властивостями переважає хірургічний шовний матеріал з ПП провідних виробників. Вивчення антимікробної активності розробленої нитки показало, що її активність залежить від концентрації наночастинок срібла. Оптимальним співвідношенням нанонаповнювачів нитки було -1,0 мас% ВНТ та 1,5 мас % наночастинок срібла. Подальше збільшення нанонаповнювачів приводило до зростання антимікробної активності,але погіршувало її механічні властивості. При інкубації нитки з культурами мікроорганізмів протягом 7 діб росту мікроорганізмів з її поверхні не спостерігалось. Крім того після контакту з ниткою відмічалось зниження вірулентності мікроорганізмів за рахунок зниження їх здатності до адгезії. При імплантації нитки в тканини навколо нитки виникала помірна запальна реакція , яка швидко зникала і навколо нитки формувалась тонка сполучнотканинна капсула. Використання розробленої нитки при накладанні вторинних швів після оперативного лікування флегмон щелепно-лицевої ділянки забезпечувало швидке загоєння ран і тим самим сприяло скороченню термінів лікування хворих.

Висновки. Таким чином, розроблений хірургічний шовний матеріал за своїми властивостями переважає відомі шовні матеріали, має антимікробну активність та є перспективним для використання в щелепно-лицевій хірургії.

РОЗВИТОК ГІПОКСІЇ В ТКАНИНАХ СЛИННИХ ЗАЛОЗ ПРИ ОПІКОВІЙ ХВОРОБІ

БОНДАРЕНКО В.В., СТЕБЛОВСЬКИЙ Д.В.

Українська медична стоматологічна академія, м. Полтава, Україна

Вступ. Зростання частоти опіків та летальності серед обпечених відмічається в багатьох державах світу. Згідно даним ВООЗ опіки займають третє місце, а в деяких державах друге по частоті травм серед населення.

Метою дослідження було вивчення порушень енергетичного метаболізму в тканинах слинних залоз при експериментальній опіковій хворобі.

Об'єкт і методи дослідження. Дослідження проводили на 125 статевозрілих білих щурах вагою 170-220 г, опікову хворобу моделювали за методом Довганського.

Результати дослідження та їх обговорення. В умовах експериментальної опікової хвороби після відтворення опікового шоку в гострому періоді відмічали в тканинах слинних